

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **T. N.**, *zastúpenej JUDr. D. O., advokátom*, proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Trnave**, za účasti: **1) Združenie vlastníkov jednoduchých pozemkových úprav v časti katastrálneho územia Sekule**, *zast. Mgr. M. B., advokátom*, **2) Obec Sekule**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KPÚ-B2007/00280 zo dňa 20. júla 2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14 S 92/2007-188 zo dňa 19. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14 S 92/2007-188 zo dňa 19. marca 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zamietol žalobný návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KPÚ-B2007/00280 zo dňa 20. júla 2007, vydaného v konaní podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o pozemkových úpravách), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Senici č. 200/2005Sekule-P JPÚ - Vyhláška č. 3/2007 zo dňa 2. mája 2007, ktorým

Obvodný pozemkový úrad v Senici podľa § 13 ods. 5 zákona o pozemkových úpravách schválil projekt jednoduchých pozemkových úprav v časti katastrálneho územia Sekule, vypracovaný v zmysle § 2 ods. 1 písm. b) zákona o pozemkových úpravách z dôvodu, že došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav, ktorého zhotoviteľom je firma P., s.r.o., a Ing. L. V. Žalovaný správny orgán takto rozhodol, keď sa stotožnil s prvostupňovým správnym orgánom v tom, že konanie a postup pri schválení projektu jednoduchých pozemkových úprav v časti kat. úz. Sekule, vypracovaný v zmysle § 2 ods. 1 písm. b) zákona o pozemkových úpravách je v súlade so zákonom o pozemkových úpravách ako i zákonom o správnom konaní č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov. Krajský súd v Trnave rozhodol o zamietnutí žalobného návrhu žalobkyne, keď dospel k záveru, že pokiaľ žalobkyňa namietala, že postupom správneho orgánu dôsledne aplikujúcim v jednotlivých štádiách konania príslušné ustanovenia zákona o pozemkových úpravách, ktoré pre rozhodovanie vo veci schválenia rozdeľovacieho plánu (§ 8a ods. 2), zásad umiestnenia nových pozemkov (§ 11 ods. 23), povolenia pozemkových úprav (§ 13 ods. 5), vyžaduje súhlas účastníkov vlastníacich výmeru najmenej 2/3 pozemkov, na ktorých sú povolené alebo nariadené pozemkové úpravy, tak podľa názoru krajského súdu toto nie je možné považovať za prejav porušenia rovnosti účastníkov a ani za prejav odňatia práva na inú ako súdnu ochranu. Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa si v prvom rade nesprávne vykladá pojem a obsah zásady procesnej rovnosti účastníkov správneho konania obsiahnutej v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, keď uviedol, že správny orgán nie je povinný vo výsledku rozhodovania akceptovať všetky námietky, ktoré žalobkyňa vzniesla, je však povinný sa s týmito námietkami zákonom stanoveným spôsobom vysporiadať, a v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku). Taktiež pokiaľ žalobkyňa považovala za porušenie zásady rovnosti účastníkov konania úpravu vnútorných pomerov a spôsob rozhodovania združenia účastníkov jednoduchých pozemkových úprav v kat. úz. Sekule s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 7 zákona o pozemkových úpravách, krajský súd žiadne pochybenie v tejto súvislosti nezistil. Taktiež z odôvodnenia rozsudku krajského súdu okrem iného vyplýva, že námietka žalobkyne, že postupom správnych orgánov bolo porušené jej právo vlastníť majetok, je podľa názoru krajského súdu právne irelevantná, pretože žalobkyňa do konania o jednoduchých pozemkových úpravách vstúpila ako vlastníčka pozemkov, ktoré boli identifikované výpisom z registra pôvodného stavu, voči ktorému boli jej námietky neúspešné a na základe zákonným spôsobom schváleného rozdeľovacieho plánu jej boli vyčlenené zodpovedajúce nehnuteľnosti, ku ktorým nadobudla dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu vlastnícke právo. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu okrem

iného taktiež vyplýva, že námietka žalobkyne, že jej nebol vyčlenený nový pozemok v podiele 1/1-iny, ale že jej bol vyčlenený pozemok – orná pôda v podiele 1/1-iny a spoluvlastnícky podiel na pozemku v lesnom pôdnom fonde, nie je dôvodná, pretože podľa názoru krajského súdu sa jednalo o zákonné riešenie, nakoľko žalobkyňa vstupovala do pozemkových úprav s dvomi druhmi pozemkov a dôvodne jej bol ako primeraný pozemok v zmysle § 11 zákona o pozemkových úpravách určený okrem ornej pôdy v celosti aj podiel na pozemku patriacom do lesného pôdneho fondu.

Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby Najvyšší súd SR rozsudok krajského zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako i Obvodného pozemkového úradu v Senici a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, resp. aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného na zaplatenie trov konania. Poukázala na to, že schvaľovanie jednotlivých etáp konania vo veci jednoduchých pozemkových úprav kvalifikovanou dvojtretinovou väčšinou je porušením zásady rovnosti účastníkov konania a má za to, že prvostupňový súd nesprávne vykladal a aplikoval v tomto smere ustanovenie § 4 ods. 2 správneho poriadku. Podľa žalobkyne bolo známe, že bol vyhotovený územný plán obce Sekule, v ktorom sa ráta s pozemkami v blízkosti obce, ktoré pripadli v rámci rozdeľovacieho plánu do vlastníctva väčšinového vlastníka M. H., a.s., ktorý je ako jeden z účastníkov jednoduchých pozemkových úprav neodôvodnene zvýhodnený oproti ostatným menšinovým účastníkom. Namietala, že je presvedčená, že jednoduché pozemkové úpravy v časti kat. úz. Sekule neboli vykonané vo verejnom záujme ale na základe súkromných obchodných záujmov väčšinového vlastníka pozemkov v obvode jednoduchých pozemkových úprav, čím bol porušený § 1 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách. Podľa žalobkyne tým, že vlastník iného pozemku v určitom území rozhodne za vlastníka alebo spoluvlastníka určitého pozemku na základe pochybného „väčšinového princípu“ odníma mu právo vec držať a nakladať s ňou, a to dokonca proti jeho vôli. Žalobkyňa taktiež namietala, že prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia neuviedol, v čom spočíva rozvoj vidieka pri realizácii zámerov väčšinového vlastníka a ako bol naplnený verejný záujem v danom prípade. Taktiež namietala, že už v žalobe poukázala na to, že nielen ona ale i iní účastníci jednoduchých pozemkových úprav dostali pridelené pozemky i spoluvlastnícke podiely v lesnom pôdnom fonde, hoci predtým pozemky ani spoluvlastnícke podiely v lesnom pôdnom fonde nevlastnili. Taktiež v zmysle ustanovenia § 250 ods. 1 O.s.p. mal krajský súd pribrať do konania všetkých účastníkov jednoduchých pozemkových úprav v časti kat. úz. Sekule a nielen združenie účastníkov jednoduchých pozemkových úprav, vytvorené na základe väčšinového princípu.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobkyne písomne vyjadril a žiadal, aby Najvyšší súd SR v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Poukázal na skutočnosť, že jedným z dôvodov kedy

sa v katastrálnom území môžu vykonať pozemkové úpravy podľa zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov je skutočnosť, že v katastrálnom území došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav, čo je prípad v kat. úz Sekule, keď navrhovateľ a zároveň investor – M. H., a.s., ktorý jednoduché pozemkové úpravy plne hradil, vlastnil ku koncu roka 2005 cca 60% územia v obvode schváleného projektu a v danom prípade obvodný pozemkový úrad postupoval v súlade s ustanovením § 8b zákona o pozemkových úpravách, keď povolil vykonanie pozemkových úprav formou jednoduchých pozemkových úprav so zjednodušenou dokumentáciou, nakoľko sa riešila len časť katastrálneho územia. Žalovaný taktiež uviedol, že Ústavný súd SR ani Európsky súd pre ľudské práva taxatívnym spôsobom nikdy nedefinoval pojem verejný záujem. Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že verejný záujem je nevyhnutne rozsiahly a preto je prirodzené, že štát má pomerne široký priestor na voľnú úvahu a obdobný prístup možno vidieť aj v judikatúre Ústavného súdu SR, ktorý všeobecne akceptoval, že konkrétny obsah verejného záujmu môže byť vymedzený v konkrétnom zákone na okruh spoločenských vzťahov, ktoré sú v zákone spravované, napr. v Náleze Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 33/95 ústavný súd uviedol, že „pojem verejného záujmu je právne vymedziteľný len vo vzťahu ku konkrétnemu základnému právu alebo slobode“. Podľa žalovaného z uvedeného jednoznačne vyplýva, že zákon o pozemkových úpravách definuje, že verejným záujmom pri pozemkových úpravách je racionálne usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území s prihliadnutím na ďalšie podmienky a tiež že verejným záujmom pri pozemkových úpravách je aj zníženie rozdrobenosti pozemkového vlastníctva, čo má veľký význam pre posilnenie právnej istoty a právneho postavenia účastníkov, pretože pri stave predchádzajúcem jednoduchým pozemkovým úpravám menšinoví spoluvlastníci v podstate ani reálne nemohli vykonávať svoje vlastnícke právo, keďže podľa režimu ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka väčšinoví spoluvlastníci o nakladaní s pozemkami rozhodovali sami. Žalovaný správny orgán taktiež okrem iného poukázal na to, že podľa výpisu z písomnej časti rozdeľovacieho plánu, ktorá predstavuje vlastnícke vzťahy k novým pozemkom sa pani F. ako zástupkyňa žalobkyne v správnom konaní dozvedela konkrétne čísla vyčlenených nových pozemkov, druhy nových pozemkov, ich výmeru, hodnotu a vlastnícky podiel nových pozemkov, s čím podľa zápisnice z rokovania o námietkach dňa 29.05.2007 súhlasila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je

dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 19. mája 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a napadnutý rozsudok krajského súdu ako súhlasný so zákonom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

Pokiaľ žalobkyňa namietala vo svojom odvolaní, že krajský súd nesprávne vykladal a aplikoval ustanovenie § 4 ods. 2 správneho poriadku, keď neakceptoval jej výhrady, že v priebehu správneho konania nerešpektovali správne orgány zásadu, že v správnom konaní majú účastníci rovnaké práva a povinnosti, tak i Najvyšší súd SR sa stotožnil a dáva za pravdu krajskému súdu, že v konaní o jednoduchých pozemkových úpravách nebola vo vzťahu k žalobkyni uvedená zásada porušená. Správne v tomto smere konštatuje krajský súd, že správny orgán nie je povinný v rámci rozhodovacieho procesu akceptovať všetky námietky žalobkyne, ktoré vzniesla, ale je jeho povinnosťou sa s nimi zákonom stanoveným spôsobom vysporiadať. Z administratívneho spisu správneho orgánu i Najvyšší súd SR zistil, že žalobkyňa skutočne všetky svoje práva v priebehu správneho konania mohla realizovať a aj realizovala prostredníctvom svojej zástupkyne Ing. F., prostredníctvom príslušných námietok, ktorými sa v príslušných štádiách, resp. etapách konania o jednoduchých pozemkových úpravách správny orgán riadne zaoberal.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že väčšinový vlastník má zákonnú možnosť v konaní o jednoduchých pozemkových úpravách vyvolať, riadiť, ovládať a dosiahnuť pre seba želaný výsledok bez toho, aby sa menšinový vlastník mohol účinne brániť, tak v tomto smere odvolací súd uvádza, že ani v tomto postupe správnych orgánov nemožno vidieť porušenie zásady zakotvenej v § 4 ods. 2 veta prvá správneho poriadku. V danom prípade ide totiž o priamu aplikáciu príslušných ustanovení zákona o pozemkových úpravách na konanie o jednoduchých pozemkových úpravách, kde priamo zákonodarca zakotvil, že na schválenie projektu pozemkových úprav sa vyžaduje súhlas účastníkov, ktorí vlastnia najmenej 2/3 pozemkov, na ktorých sú povolené pozemkové úpravy.

V danom prípade odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 13 ods. 5 zákona o pozemkových úpravách v znení platnom do 31.07.2007, v zmysle ktorého ak sú pozemkové úpravy povolené podľa § 2 ods. 1 písm. b), projekt pozemkových úprav schvaľuje obvodný pozemkový úrad po prerokovaní námietok, ak s ním súhlasia účastníci, ktorí vlastnia najmenej 2/3 výmery pozemkov, na ktorých sú povolené pozemkové úpravy.

V nadväznosti na ustanovenie § 13 ods. 5 zákona o pozemkových úpravách považuje i odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že z administratívneho spisu správneho orgánu vyplýva, že s príslušným projektom pozemkových úprav súhlasilo 441 účastníkov, ktorí vlastní 306,0549 ha pozemkov z celkového počtu 450 účastníkov, pričom obvod celého projektu jednoduchých pozemkových úprav predstavuje 308,0292 ha. Z uvedeného vyplýva, že s príslušným projektom pozemkových úprav vyslovilo súhlas 99,36% všetkých účastníkov projektu, a za daného skutkového stavu je potrebné, aby si žalobkyňa uvedomila, že bola naplnená zákonná podmienka ustanovenia § 13 ods. 5 zákona o pozemkových úpravách, a to zákonná podmienka súhlasu vlastníkov viac ako 2/3 výmery pozemkov.

Najvyšší súd SR taktiež považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že z administratívneho spisu správneho orgánu vyplýva, že zástupkyňa žalobkyne v správnom konaní Ing. F. pred Obvodným pozemkovým úradom v Senici dňa 29.05.2007 zobrala námietky proti projektu jednoduchých pozemkových úprav v časti kat. úz. Sekule v celom rozsahu späť, ako aj všetky námietky podané v predchádzajúcom konaní ohľadne jednoduchých pozemkových úprav. Táto skutočnosť zrejme ušla i pozornosti krajského súdu a uvedené potom z hľadiska právnych následkov procesného postupu Ing. F. možno dôvodne a oprávnene kvalifikovať tak, že žalobkyňa akoby príslušné námietky vo vzťahu k príslušnému projektu jednoduchých pozemkových úprav nemala. Za týchto skutkových okolností podľa názoru Najvyššieho súdu SR javí sa potom ako pochybná i dôvodnosť podanej žaloby, ktorej predchádza príslušná bezzákladovosť, spočívajúca v neexistencii príslušných námietok podľa zákona o pozemkových úpravách. Za súhlas v konaní o pozemkových úpravách sa totiž považuje aj to, ak vlastník nepodá námietku alebo námietka je neopodstatnená (napr. ust. § 11 ods. 23 veta posledná zákona o pozemkových úpravách).

Podľa § 14 ods. 1 veta prvá zákona o pozemkových úpravách po schválení projektu pozemkových úprav obvodný pozemkový úrad nariadi jeho vykonanie.

Podľa § 14 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom, určeným v rozhodnutí, nadobudne sa vlastníctvo k novým pozemkom (§ 11 ods. 2) alebo právo na vyrovnanie v peniazoch podľa rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu. Rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav a rozdeľovací plán vo forme geometrického plánu alebo vo forme obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním sú listinami, na základe ktorých sa vykonajú zmeny v katastri nehnuteľností. Rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav oznámi veritou vyhláškou obvodný pozemkový úrad. Proti rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav sa nemožno odvolať.

Z rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav vydané Obvodným pozemkovým úradom v Senici pod č.j. 200/2005-schv.vyk/2007 zo dňa 28.09.2007 (nachádzajúce sa v súdnom spise na č.l. 148-152 spisového materiálu) vyplýva, že nadobudlo právoplatnosť dňom 15.10.2007 a z administratívneho spisu a ani zo žiadnych listinných dôkazov nachádzajúcich sa v príslušnom súdnom spise nevyplýva, že by žalobkyňa bola napadla žalobným návrhom ostatné rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav. Uvedená skutočnosť taktiež znamená, že nakoľko rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav nadobudlo právoplatnosť, tak príslušná správa katastra vykonala zmeny v katastri nehnuteľností, v dôsledku ktorých účastníkom pozemkových úprav boli v podstate založené nové listy vlastníctva a teda došlo k nadobudnutiu vlastníckych práv zo strany účastníkov jednoduchých pozemkových úprav v časti kat. úz. Sekule k príslušným pozemkom, avšak už podľa nového stavu a medzičasom navyiac účastníkom jednoduchých pozemkových úprav v časti kat. úz. Sekule právne nič nebránilo, aby mohli disponovať svojim vlastníckym právom k pozemkovým nehnuteľnostiam, vytvoreným už podľa nového stavu.

Najvyšší súd SR sa stotožnil i s názorom prvostupňového súdu, že v danom prípade bol naplnený i verejný záujem na realizácii príslušného projektu jednoduchých pozemkových úprav v časti kat. úz. Sekule. Podľa názoru odvolacieho súdu pozemkové úpravy predstavujú určitú konštrukciu nových vlastníckych vzťahov, kedy dochádza ku komplexnému riešeniu regulovaného právnym predpisom a je vo verejnom záujme, aby bola odstránená neprehľadnosť vo vlastníckych a užívacích vzťahoch. Nakoľko príslušný projekt pozemkových úprav bol schválený po splnení podmienky súhlasu účastníkov, ktorí vlastnia najmenej 2/3 výmery pozemkov, na ktorých sú povolené pozemkové úpravy, tak verejný záujem je možné vidieť i v záujme takto kvantitatívne vyjadrenej skupiny vlastníkov na kvalitatívne novom priestorovom a funkčnom usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom, kedy táto príslušná väčšina sa rozhodla pre takéto nové riešenie vlastníckych vzťahov, ktoré jej umožňuje zákon o pozemkových úpravách.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že jednoduché pozemkové úpravy sa netýkali celého katastrálneho územia Sekule ale iba jeho časti, v čom žalobkyňa vidí nezákonnosť postupu správnych orgánov, tak v danom prípade odvolací súd z hľadiska príslušnej zákonnej úpravy nepovažuje túto námietku žalobkyne za dôvodnú. Totiž z ustanovenia § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách vyplýva, že jednoduchými pozemkovými úpravami je možné riešiť aj len časť katastrálneho územia.

Ako vyplýva z administratívneho spisu správneho orgánu, tak žalobkyňa v zmysle výpisu z registra pôvodného stavu vstupovala do konania o jednoduchých pozemkových úpravách s piatimi pozemkami, pričom ani jeden pozemok nemala vo výlučnom vlastníctve a jednalo sa o pozemky, ktoré predstavovali ornú pôdu

a lesné pozemky a nachádzali sa v zmysle mapy registra pôvodného stavu v hone „Pri mláke“. Žalobkyni podľa výpisu z registra nového stavu boli vyčlenené dva nové pozemky s druhmi pozemkov, a to orná pôda v podiele 1/1-iny a lesný pozemok v spoluvlastníckom podiele, pričom žalobkyni v zmysle rozdeľovacieho plánu boli oba nové pozemky vyčlenené taktiež v tom istom hone, kde sa nachádzali aj pôvodné pozemky. Tento hon bol podľa schválených všeobecných zásad funkčného usporiadania územia určený pre umiestnenie minoritných vlastníkov ako hon č. 3 „Pri mláke“. Aj odvolací súd sa za daného skutkového stavu stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že nové pozemky vyčlenené pre žalobkyňu sú z hľadiska kritérií zakotvených v ustanovení § 11 ods. 3 zákona o pozemkových úpravách primerané k pôvodným pozemkom, s ktorými žalobkyňa vstupovala do jednoduchých pozemkových úprav.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR považuje rozsudok krajského súdu za vecne správny a preto ho v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalobkyňa vo veci úspech nemala a preto jej neprináleží právo na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. a nakoľko ďalším účastníkom v odvolacom konaní trovy nevznikli a ani si žiadne neuplatnili, rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 19. mája 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová